

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010342
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3121010342.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného Q. W. na hlavnom pojednávaní konanom 11. mája 2021 v Trenčíne, takto

rozhodol:

obžalovaný Q. W., narodený XX. februára XXXX v E., M. republika, trvale bydliskom P. XXX/X, J.,
je vinný, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasledujúce Zákona o rodine ako aj z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 34P 221/2018-69 zo dňa 07.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2019, vyplýva povinnosť prispievať na výživu svojho syna mal. M. Z., nar. XX.XX.XXXX sumou 60,- € mesačne, ktorú je povinný uhradiť vždy do 17. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Q. W., bytom J. nad R., J. F. R. XXX, takto určenú vyživovaciu povinnosť si v období od mesiaca február 2020 až doposiaľ riadne neplnil, pričom iba v mesiaci február 2020 uhradil sumu 50,- € a v mesiaci apríl 2021 uhradil sumu 41,05 €, čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v sume 388,95 € a v sledovanom období sa nezaevidoval na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, taktiež nebol žiadateľom a ani príjemcom štátnej sociálnej dávky,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno m) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 4, odsek 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín („prokurátor“) podal na Okresný súd Trenčín 29.03.2021 na obžalovaného obžalobu na tom skutkovom základe, že hoci mu z ustanovenia § 62 a nasledujúce

Zákona o rodine ako aj z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 34P 221/2018-69 zo dňa 07.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2019, vyplýva povinnosť prispievať na výživu svojho syna mal. M. Z., nar. XX.XX.XXXX sumou 60,- € mesačne, ktorú je povinný uhradiť vždy do 17. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Q. W., bytom J. nad R., J. F. R. XXX, si takto určenú vyživovaciu povinnosť neplnil v období od mesiaca február 2020 až do mesiaca august 2020, pričom iba v mesiaci február 2020 uhradil sumu 50,- €, čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v sume 370,- € a v sledovanom období sa nezaevidoval na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, taktiež nebol žiadateľom a ani príjemcom štátnej sociálnej dávky.

Súd vo veci podľa § 353 ods. 1 Tr. por. vydal 06.04.2021 trestný rozkaz 1T 34/2021, ktorým obžalovanému uložil ďalší trest odňatia slobody 6 mesiacov, na ktorého výkon obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Prokurátor proti vydanému trestnému rozkazu čo do výroku o treste podal odpor dôvodiac, že neboli správne vyhodnotené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, čím došlo k uloženiu trestu odňatia slobody v nesprávnej sadzbe.

Postupujúc podľa § 355 ods. 3 Tr. por. súd vo veci nariadil termín hlavného pojednávania na 11.05.2021, ktoré súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného, keďže boli splnené podmienky takého postupu podľa § 252 ods. 2 Tr. por., nakoľko súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní a zároveň obžaloba bola obžalovanému riadne doručená (obžalobu osobne prevzal 12.04.2021), obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný (predvolanie osobne prevzal 16.04.2021), boli zachované všetky práva obžalovaného podľa § 252 ods. 2 písm. b) Tr. por. a obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený (predvolanie osobne prevzaté 16.04.2021). Preto súd aplikujúc 252 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 2 Tr. por. rozhodol, že hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného.

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie čítaním zápisnice o výpovedi obžalovaného z prípravného konania (podľa § 258 ods. 4 Tr. por.), vyluchom svedkýň Q. W. a E.. D. H. a čítaním listinných dôkazov v spise sa nachádzajúcich, konkrétne rozsudku Okresného súdu Trenčín 34P 221/2018 zo 07.06.2019 (č. l. 5), potvrdenia o návšteve školy (č. l. 90), správy ÚVTOS Želiezovce (č. l. 91 - 99), správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky (č. l. 100), potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky (č. l. 101), správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín (č. l. 102), potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín (č. l. 104), potvrdenia Okresného úradu Malacky (č. l. 105), potvrdenia Daňového úradu Bratislava (č. l. 106), výpisu z evidencie priestupkov (č. l. 111), odpisu z registra trestov (č. l. 112) a lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže (č. l. 134; to všetko postupom podľa § 269 Tr. por.).

Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že si je vedomý jeho vyživovacej povinnosti v zmysle rozsudku Okresného súdu Trenčín 34P 221/2018 zo 07.06.2019, právoplatného a vykonateľného 18.07.2019, v ktorom ho súd zaviazal prispievať na výživu mal. E. W., nar. XX.XX.XXXX sumou 60,- € mesačne, ktorú je povinný uhradiť vopred vždy do 17. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Q. W.. Čo sa týka skutku, za ktorý je obvinený, k tomuto uviedol, že peniaze jeho bývalej manželke dával vtedy, keď sa predával byt po rodičoch a keď ho vyplatila sestra z dedičského podielu. Bolo to začiatkom roka 2020. Dostal 15.000,- €. Jeho bývalá manželka spolu so synom E. a taktiež starším Q. ho navštívili v mieste jeho trvalého pobytu a tam dal do rúk bez potvrdenia jeho bývalej manželke sumu 1.000 až 1.300,- €, to si už presne nepamätá. Tieto peniaze dal synovi E. na vodičský preukaz. Teda celú sumu, ktorú od neho prevzala jeho bývalá manželka jej dal na účel vodičského kurzu pre E.. Vo výkone trestu odňatia slobody bol od 29.08.2020. Pri nástupe uviedol, že má vyživovaciu povinnosť na syna E.. Psychologička mu dala tlačivo na vypísanie, toto po vyplnení zaslal bývalej manželke. Počas výkonu trestu bol zaradený na výkon práce na ústavnom poli. Od septembra 2020 až do dňa vyluchu si mesačne zarobil okolo 25,- €. Ústav mu strhával nejakú čiastku na výživné. Čo sa týka neplnenia si vyživovacej povinnosti pre E. v zmysle uznesenia o vznesení obvinenie teda od apríla 2020, bol si vedomý, že si vyživovaciu povinnosť na E. neplnil, ale nemal žiadny príjem. Privyrábal si iba brigádne, a to mesačne asi sumu 30,- €. Nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Syna E. naposledy videl v lete 2020 pred nástupom do výkonu trestu, kedy bol na návšteve u staršieho syna Q. v Stupave, v súčasnosti nie sú spolu v kontakte, pred nástupom do výkonu trestu si písali. Po tom,

ako jeho matke dal peniaze na vodičský preukaz, E. prišiel a stretol sa s ním dvakrát a dal mu do ruky prvýkrát sumu 50,- € a v lete druhýkrát sumu 100,- €, peniaze mu iba dal do ruky v Stupave a nepýtal sa na čo ich potrebuje. Videl to jeho starší syn Q.. Dal E. aj nejaké oblečenie, ktoré mu kúpil, bolo to v hodnote asi 60,- €, doklady o kúpe už nemá. Jeho matke výživné neposlal, lebo nemal. Splácal si svoje dlhy z minulosti.

Čiastku 15.000,- € z dedičstva použil na splatenie si jeho starých dlhov 13.000,- €. Zostala mu suma 2.000,- €, z ktorej dal 1.000,- € v januári 2020 v Stupave bývalej manželke do rúk, aby týmito uhradila synovi E. vodičský preukaz. Od právoplatnosti rozsudku, teda od 18.07.2019, zaplatil matke riadne výživné, naposledy dal peniaze na vodičský preukaz v januári. Potom jej už nezaplatil výživné pre syna E.. Je si vedomý, že si od februára 2020 až do nástupu do výkonu neplnil výživné. Rád by ho uhradil, ale nemá z čoho.

Svedkyňa Q. W., bývala manželka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedala v podstate zhodne, ako v prípravnom konaní. Uviedla, že s obžalovaným majú spolu syna E. W., nar. XX.XX.XXXX, pričom obžalovaný je v zmysle rozsudku Okresného súdu Trenčín 34P 221/2018 z 07.06.2019, právoplatného a vykonateľného 18.07.2019, zaviazaný prispievať na výživu syna E. sumou 60,- € mesačne, ktorú je povinný uhradiť vopred vždy do 17. dňa v mesiaci k jej rukám. Na základe rozhodnutia ÚPSVaR Trenčín TNI/OHNNV/ŠSD/SOC/2020/53002-5 jej je vyplácané náhradné výživné, a to od 01.04.2020. Obžalovaný jej dlhodobo neplatí výživné a vznikol mu dlh na výživnom od februára 2020 do dňa rozhodovania súdu. Z úradu práce jej naďalej vyplácajú náhradné výživné v sume stanovenej rozsudkom. Naposledy jej obžalovaný zaplatil na E. výživné v hotovosti 290,- € v januári 2020, potom jej poslal poštou 50,- € 18.02.2021 a napokon v apríli 2021 jej cestou súdneho exekútora, ktorý vymáha výživné, bolo zaslaných bezhotovostne 41,05 €. S obžalovaným sa naposledy stretli u neho v Stupave, kde za ním boli spolu so synom E.. Obžalovaný bol súrodencom vyplatený z nehnuteľnosti, z rodičovského domu, sestra mu mala dať sumu 15.000,- €, a teda na konci januára 2020 za ním domov prišli a on jej dal pre syna sumu 290,- €. E. si vypýtal aj peniaze na vodičský preukaz, pričom jej dal na jeho vodičský kurz do ruky sumu 600,-€, čo aj použila na úhradu tohto kurzu. Tento kurz prebiehal v roku 2020 a vodičské oprávnenie syn E. získal v decembri pred Vianocami 2020. Pokiaľ ide o neplnenie si vyživovacej povinnosti, od právoplatnosti rozsudku 34P 221/2018 jej obžalovaný neplatil až do januára 2020, kedy zaplatil 290,- €, čo považovala za úhradu zameškaného výživného od právoplatnosti rozsudku. Týmto považuje vyživovaciu povinnosť do mesiaca januára 2020 vrátane za uhradenú. V období, kedy si obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť na syna E., ten netrpel hmotnou núdzou, keďže od apríla 2020 doposiaľ jej je vyplácané náhradné výživné. Syn je študentom SOŠ Pod Sokolicami v Trenčíne, je v druhom ročníku. Obžalovaný si od mesiaca február 2020 neplnil svoju vyživovaciu povinnosť ani iným spôsobom, nekupoval synovi žiadne darčeky a okrem zaplateného vodičského preukazu. So synom sa nestretával ani mu nezavolať od rozvodu. Videl ho len počas návštevy v mesiaci január 2020. Pokiaľ ide o tých 15.000,- €, ktoré mal obžalovaný dostať, to jej povedal jej najstarší syn, ktorému to povedala jeho krstná mama teda sestra obžalovaného, ktorá mu tie peniaze dala. Syn jej vtedy povedal, že majú za ním ísť a vypýtať si peniaze aspoň na ten vodičák, čo nakoniec, aj keď nechcela, spravili. K tejto návšteve ju presvedčil syn, obžalovaný o tom, že mal peniaze, nepovedal jej a ani ich deťom. Bolo jej povedané, že chodil hrať automaty do herní. Sám by jej nedal nič.

Svedkyňa E.. D. H. na hlavnom pojednávaní rovnako vypovedala v podstate zhodne, ako v prípravnom konaní. Uviedla, že pracuje ako samostatný radca na ÚPSVaR Trenčín, oddelenie hmotnej núdze, náhradného výživného a štátnych sociálnych dávok. Obžalovaný je na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín 34P 221/2018 zo 07.06.2019, právoplatného 18.07.2019, povinný prispievať výživným na svojho syna sumou 60,- € k rukám matky Q. W.. Menovaná na ich úrade požiadala o náhradné výživné. Na základe rozhodnutia TNI/OHNNV/ŠSD/SOC/2020/53002-5 jej bolo a je vyplácané náhradné výživné z ÚPSVaR Trenčín mesačne pozadu v sume 60,- € počínajúc 01.04.2020. Evidujú, že Q. W. bola vyplatená súdnym exekútorom v apríli 2021 suma 41,05 €, o ktorú jej náhradné výživné za príslušný mesiac bude krátené.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín 34P 221/2018 zo 07.06.2019 bolo rozvedené manželstvo obžalovaného a svedkyne Q. W., pričom maloletý syn účastníkov konania E. bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok a styk s maloletým E. nebol upravený. Obžalovaný bol zároveň zaviazaný prispievať na výživu maloletého E. tak, ako je uvedené v obžalobe

Podľa potvrdenia o návšteve školy je E. W. v školskom roku 2020/2021 žiakom Strednej odbornej školy, Pod Sokolicami 14, Trenčín.

Zo správy ÚVTOS Želiezovce okrem iného vyplynulo, že obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody 8 mesiacov, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Malacky pod OT 78/2020, nastúpil sám 29.08.2020. Podľa lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže trest vykonal 26.04.2021.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky a potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky vyplynulo, že obžalovanému nie je vyplácaná žiadna sociálna dávka ani dávka v hmotnej núdzi a naposledy bol ako uchádzač o zamestnanie vedený od 15.03.2017 do 15.05.2017, kedy bol obžalovaný pre nespoluprácu z evidencie vyradený. Na podklade správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín a potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín možno skonštatovať, že Q. W. je vyplácané náhradné výživné od 01.04.2020 v sume 60,- € mesačne späť, a to z dôvodu, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplní. Podľa potvrdenia Okresného úradu Malacky obžalovaný nie zapísaný v živnostenskom registri a podľa potvrdenia Daňového úradu Bratislava obžalovaný od 01.01.2019 do 14.09.2020 nepoberal nemocenské dávky a do 18.09.2020 nepoberal ani dávky v nezamestnanosti.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplynulo, že obžalovaný sa v období od 16.04.2020 do 08.09.2020 dopustil jedného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, keď 16.04.2020 v čase okolo 5:30 na adrese Stupava, Kalvárska 5 v priestore drevárne po vzájomnej hádke R. Q. udrel rúčkou od zmetáku do oblasti chrbta a následne niekoľkokrát zovretou päšťou do oblasti hlavy, za čo mu v rozkaznom konaní bola uložená pokuta 20,- €.

Z odpisu z registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný bol pred aktuálnym trestným stíhaním šesťkrát riešený trestným súdom. Prvé dve odsúdenia má zahladené. Potom mu bol Okresným súdom Trenčín pod 4T 59/2011 za spáchanie trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. uložený podmienený trest odňatia slobody 10 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky do 13.08.2013, avšak v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa neosvedčil a 19.03.2012 mu bolo nariadené vykonať trest, ktorý celý vykonal 28.02.2015. Následne mu bol opäť Okresným súdom Trenčín pod 8T 156/2012 za spáchanie trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 1 rok, ktorý celý vykonal 30.04.2014. Potom mu bol Okresným súdom Malacky pod 1T 84/2013 za spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 3 roky, z výkonu ktorého bol podmienenčne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava 9Pp 63/2016 a bola mu určená skúšobná doba 5 rokov do 23.11.2021. Napokon mu bol Okresným súdom Malacky pod OT 78/2020 za spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 8 mesiacov, ktorý vykonal 26.04.2021 (ako už súd dôvodil vyššie).

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, zhodnotiac vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru, že bez akýchkoľvek rozumných pochybností sa skutok, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a tento spáchal obžalovaný.

Pokiaľ ide o objekt a subjekt skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák., súd len stručne uvádza, že objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane výživou/zaopatrením oprávnených osôb pred neplnením si zákonnej vyživovacej/zaopatrovacej povinnosti zo strany výživou/zaopatrením povinných osôb. Subjekt (páchateľ) je pritom vymedzený špeciálne, a teda páchatelom tohto trestného činu môže byť osoba spĺňajúca predpoklady trestnej zodpovednosti (§ 22 a 23 Tr. zák.), u ktorej zároveň existuje zákonná vyživovacia/zaopatrovacia povinnosť voči inej osobe (výživou/zaopatrením oprávnenej). Bolo v konaní vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že obžalovaný takou osobou je, a to vo vzťahu k jeho maloletému synovi E., pričom výška a splatnosť výživného tak, ako je uvedené v obžalobe, tiež dokázané bolo.

Pokiaľ ide o naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., i toto bolo v konaní vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek pochybností dokázané.

V súvislosti s objektívnou stránkou daného prečinu súd prvotne poukazuje, že za účelom ustálenia doby, v ktorej bol obžalovaný povinný plniť jeho zákonnú vyživovaciu povinnosť, je potrebné vychádzať z dikcie § 122 ods. 13 Tr. zák., a teda preskúmať plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného až do dňa vyhlásenia rozsudku. Preto súd skúmal obdobie od februára 2020 (ako sa obžalovanému obžalobou kládlo za vinu, keď podľa vyjadrenia svedkyne Q. W. celé výživné do januára 2020 mal obžalovaný uhradené) do 11.05.2021 (kedy podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín 34P 221/2018 ešte nebolo splatné výživné za jún 2021). Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že obžalovaný od 29.08.2020 (kedy podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín 34P 221/2018 už bolo splatné výživné za september 2020) do 26.04.2021 (kedy podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín 34P 221/2018 už bolo splatné výživné za máj 2021) vykonával trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Malacky OT 78/2020. Keďže obžalovaný v tomto období objektívne svoju vyživovaciu povinnosť plniť nemohol (pričom zároveň mu v tomto období boli exekútorom vykonávané zrážky z odmeny za prácu vo výkone trestu, a teda nemožno dospieť k záveru, že by si podľa svojich vtedajších možností a schopností vyživovaciu povinnosť neplnil), súd dospel k záveru, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť nesplnil riadne a včas za mesiace február 2020, marec 2020, apríl 2020, máj 2020, jún 2020, júl 2020, august 2020 a máj 2021, čo je 8 mesiacov á 60,- €, teda 480,- €. Z tejto sumy treba odčítať úhrady z 18.02.2020 v sume 50,- € a v apríli 2021 v sume 41,04 €, a teda celkovo obžalovanému za stíhané obdobie vznikol na nezaplatenom výživnom dlh 388,95 €.

Obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku a naplnenia objektívnej stránky jeho skutkovej podstaty usvedčujú tak vyjadrenia jeho samého, najmä však svedkyne Q. W., o dôveryhodnosti ktorej nemá súd vzhľadom na ostatné zabezpečené dôkazy v prípravnom konaní dôvod pochybovať. Obžalovaný pri jeho výsluchu potvrdil, že si je vedomý jeho vyživovacej povinnosti a že túto neplnil z dôvodu, že nemal z čoho. Jeho prakticky jedinou obranou bolo, že Q. W. mal odovzdať sumu 1.000,- až 1.500,- €, okrem iného na zaplatenie vodičského oprávnenia pre maloletého E.. Je jednak zrejmé, že ohľadne tejto sumy sa nemohlo jednať o výživné na syna, povinnosťou ktoré platiť bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Trenčín 34P 221/2018, ale o jeho dobrovoľný príspevok synovi na príslušný kurz, čo uviedol obžalovaný a potvrdila aj svedkyňa Q. W. a jednak je zrejmé aj to, že aj suma obžalovaným uvádzaná 1.000,- až 1.500,- € nebola reálna, keď podľa vyjadrenia svedkyne Q. W. jej malo byť odovzdaných 290,- € ako zameškané výživné od právoplatnosti rozsudku 34P 221/2018 a 600,- € ako príspevok synovi na príslušný kurz. Nedôveryhodnosť obžalovaného v tejto časti jeho výpovede vyplýva z toho, že ani nevedel presne uviesť, akú sumu svedkyňa Q. W. odovzdal (uviedol, že 1.000,- až 1.500,- €, presne si to už nepamätal), ako aj z toho, že súdu je z jeho úradnej činnosti známe, ako približne sa pohybujú sumy za kurzy potrebné pre vodičské oprávnenia, a teda aj podľa postoja obžalovaného k plneniu si vyživovacej povinnosti nemožno očakávať, že by prispel sumou vyššou, než by musel. Z výpovede svedkyne Q. W. totiž tiež vyplynulo, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť od rozvodu nikdy neplnil riadne a včas, skôr musel byť nútený. Práve týmto spôsobom mal byť aj „donútený“ zaplatiť príspevok synovi na kurz vodičského oprávnenia.

Pokiaľ ide o naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný konal v priamom úmysle, tzn. vedel o existencii jeho vyživovacej povinnosti podľa obžaloby, ako aj o následkoch jej neplnenia si (už skôr bol za trestný čin podľa § 207 Tr. zák. odsúdený) a túto vyživovaciu povinnosť si napriek tomu, že disponoval dostatočnými finančnými prostriedkami, úmyselne neplnil. Tu treba poukázať najmä na to, že obžalovaný podľa vykonaného dokazovania mal v januári 2020 obdržať sumu 15.000,- € ako výplatok jeho podielu na dedičstve, ktoré však nemal použiť na úhradu výživného (až na sumy 290,- € a neskôr 50,- €), ale použiť ich na súdu neznámy účel. Q. záveru (o úmyselnom sa vyhýbaní vyživovacej povinnosti) nasvedčuje aj dokázaná skutočnosť, že obžalovaný nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal žiadne dávky od štátu.

Prihliadnuc na závery vyššie uvádzané bol obžalovaný súdom uznaný za vinného zo skutku tak, ako je tento uvedený vo výroku rozsudku (došlo s odkazom na § 122 ods. 13 Tr. zák. k modifikácii skutku tak, aby tento zodpovedal tam uvedenej zákonnej dikcii), ktorým obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák..

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd aplikujúc § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák.

u obžalovaného neboli zistené poľahčujúce okolnosti (vzhľadom na skoršie nezahladené odsúdenia obžalovaný preukázateľne nevedol riadny život a nemožno hovoriť o poľahčujúcej okolnosti podľa § 37 písm. l) Tr. zák., keď sa obžalovaný síce pri výsluchu v prípravnom konaní k stíhanému skutku priznal, tento ale však vôbec neoľutoval a ľútosť nevyplýva ani z jeho následného konania) a bola zistená jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že pred spáchaním stíhaného skutku už bol odsúdený (napr. Okresným súdom Trenčín pod 4T 59/2011). Preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4, § 38 ods. 2 Tr. zák.) vychádzal z pomeru 0:1, čo znamená, že trestná sadzba uvedená v § 207 ods. 1 Tr. zák. od 0 mesiacov až do 24 mesiacov sa zmenila podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšením jej dolnej hranice o 1/3. Obžalovanému tak mohol byť ukladaný trest od 8 mesiacov až do 24 mesiacov. Ďalej je zrejmé, že jednak išlo u obžalovaného o tzv. špeciálnu recidívu, kedy za obdobie ako stíhané konanie už v minulosti bol právoplatne postihnutý aj podmiennečným aj nepodmiennečným trestom odňatia slobody a jednak sa stíhaného konania čiastočne dopustil aj v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na základe uznesenia Okresného súdu Trnava 9Pp 63/2016, kde bola určená skúšobná doba 5 rokov do 23.11.2021. Z týchto dôvodov, predovšetkým akcentujúc, že ani predošlé vykonané nepodmiennečné tresty odňatia slobody nespĺnil svoj účel, keď nezabezpečili nápravu obžalovaného, ale naopak, tento sa dopustil špeciálnej recidívy, súd obžalovanému uložil trest odňatia pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby 10 mesiacov, ktorý považoval za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným a výchovu obžalovaného k tomu, aby do budúcnosti vedol riadny život. Na výkon trestu odňatia slobody súd aplikujúc § 48 ods. 2 Tr. zák. obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne nespĺnil zákonnú povinnosť vyživovať iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.

Trestnosť činu zaniká v prípade trestného činu zanedbania povinnej výživy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu. Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.